

tagelsen af disse to Baneforædlinger ikke vil være hensigtsmæssig, medmindre det kommer til en Fortsættelse dels af Banen og dels af den ved Kjøbet betraaede Veie. Den ene Fortsættelse skulde være Anlægget af den omtalte Lange-Jernbane, den anden Fortsættelse skulde være Kjøbet af Silkeborg-Der-ning Banen — jeg tror, at det var saaledes, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) udtalte sig. Naar dette er gjort gjældende, saa forekommer det mig, at selv om det turde være en noget dristig Bending at falde en Bane over Lange for en Fortsættelse af Grenaa-Kandens og Aarhus-Nyom Banen, selv om dette maatte være en noget vel dristig Bending, saa er dog Veien til at faae dette Spørgsmaal bragt under Overveielse og ligesaa til at drøfte Kjøbet af Silkeborg-Der-ning Banen vist ikke den, at forhindre denne Lovs Overgang til 2den Behandling, men tværtimod at søge Sagen henvisst til en Drøftelse paa det Sted, hvor ogsaa disse Tanker kunne optræde. Dette var to af de Hovedbetragtninger, der ere gjorte gjældende. Den tredje Gruppe af Betragtninger gaar ud paa, at der er saa særdeles Meget, man gjerne maatte vide, og som man maatte kjende, saaledes som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) yttrede, man maatte kjende hele denne Sags Historie lige fra 1873 til Dato, man maatte vide Besked med alle nærmere Omstændigheder ved Laanet, ved Salget, ved Driften osv. Sa, det indrømmer jeg, og jeg vil ogsaa indrømme, at der kan være mange Spørgsmaal, som trænge til en moden og omhyggelig Overveielse selv i det Materiale, der er os forelagt. Der kan være Underfølgelser at anstille om disse Jernbaners Indtægter, om deres hele Sandsynlighed for i en nærmere eller fjernere Fremtid at ville betale sig. Der kan være Sammenligninger at anstille med Hensyn til den Pris, for hvilken Staten nu vil kunne erhverve disse to Baner, og den Pris, som Staten har betalt for de af den selv anlagte Baner. Kort sagt, der aabner sig en meget vid Maak, hvor Undersøgelser og Oplysninger kunne være ønskelige; men ogsaa der maa jeg spørge; Er Veien til at opnaa disse den, at nægte Loven Overgang til anden Behandling, eller maa man ikke tværtimod, netop støttet til flige Argumenter, holde paa, at Loven bør føres videre og henvises til Prøvelse paa et Sted, hvor alle disse Punkter kunne klares? Mig forekommer det, at en Fortsættelse af Loven paa det nuværende Standpunkt vil være uhenigtsmæssig fra Rigsdagens eget Standpunkt, vil være ubillig lige over for de paagjældende Egne og vil være en Uhyflighed, en aldeles ufornøden Uhyflighed lige over for Regjeringen. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds foreholdt de Herrer, for hvem han antog, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) havde været Ordspø- rer, at de paa en mærkelig Maade „illustrerede“

deres egne gjentagne Erklæringer om at ville forhandle. Nu har vel den ærede Formand advaret mod at komme ind paa en Diskussion om Partistillingen og deslige, og jeg skal følge denne Advarsel; men jeg antager heller ikke, at jeg bryder denne, naar jeg minder om, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og de Herrer, der følge ham, ligeledes paa det Bestemteste have gjort gjældende, at de ved deres Stilling nu som Mindretal naturligvis vare opfordrede til at forhandle med Regjeringen; nu kunde de ikke længere byde og befale som Flertal, men de maatte tage Konsekvensen af deres Stilling som Mindretal og forhandle. Nu beder jeg det ærede Medlem vel erindre, at hans Afstemning idag med Hensyn til dette Punkt vil være en Illustration af, hvorledes hans Erklæring om at ville forhandle skal forstaaes (Berg: Det er en Misforstaaelse). Nei, det er slet ingen Misforstaaelse. Det ærede Medlem tror, naar man paaviser Modsigelser i hans Optræden, da at kunne klare det Hele med en Afbrydelse om Misforstaaelse, idet han meget hurtig noterer Noget op, for at Folk skulle tro, at der om lidt fra ham vil komme Oplysninger om „Misforstaaelsen“. Men det gaar ikke længere. Enhver, der har fulgt Forhandlingen, vil kunne sige sig selv, at her er slet ingen Misforstaaelse mulig. Det ærede Medlem vil, hvis han forhindrer denne Sags fortsatte Forhandling, gjøre sig skyldig i den selvsamme Ting, han bebrejder sine Modstandere (En Stemme: Han vil ikke stemme). Sa, her kommer vi til den nærmere Form, hvorunder det ærede Medlem vil gjøre sin Modstand gjældende. Jeg glæder mig over, at der saa tidlig i Samlingen frembyder sig en praktisk Leilighed, hvor jeg kan retfærdiggjøre, hvad jeg ved Finantslovens første Behandling udtalte, at vi paa denne Side nære et levende og oprigtigt Ønske om at forene os med hvem som helst, der overhoved vil gaa ind paa en forstandig og rolig Forhandlingsmaade. Jeg glæder mig over, at det netop er det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, hvem jeg nu i denne Sag kan tilbyde en Alliance. Det er nemlig en stor Feiltagelse, naar det ærede Medlem tror eller dog siger, at, hvad der er udtalt af den første Laler i denne Sag, er slet af ham som Ordspø- rer paa Flertallets Vegne; jeg kan forsikre ham, at det aldeles ikke er Tilfældet. Jeg erklærer det ærede Medlem, at, dersom han og hans Benner ville følge os og ville slutte sig til os og stemme for denne Lovs Overgang til 2den Behandling, saa skulle vi i Forening blive et feirrigt Flertal, og saa skulle vi sætte hans fornufts Meningskeller ordenlig til Begs ved at bringe dem i et aldeles afgjort og bestemt Mindretal. Vi ere stærke nok dertil. Det ærede Medlem maa derfor ikke kaste Ansvar for denne Afstemning over paa Andre, Ansvar bliver hans eget. Vi ere villige til at stemme for denne Sags fortsatte Behandling, fordi